

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 147/12
Λουξεμβούργο, 15 Νοεμβρίου 2012

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-539/10 P,
Stichting Al-Aqsa κατά Συμβουλίου
και C-550/10 P, Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa

Το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε η εγγραφή του Al-Aqsa στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων των οποίων δεσμεύονται τα περιουσιακά στοιχεία

Τα ληφθέντα από το Συμβούλιο κατά του Al-Aqsa μέτρα συνάδουν προς το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα της καταπολεμήςσεως της τρομοκρατίας

Το ολλανδικό ίδρυμα Al-Aqsa αμφισβητεί ενώπιον της δικαιοσύνης, από το 2003, την εγγραφή και τη διατήρηση της εγγραφής του ονόματός του στον καταρτισθέντα από το Συμβούλιο κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων, των οποίων δεσμεύονται τα περιουσιακά στοιχεία στο πλαίσιο της καταπολεμήςσεως της τρομοκρατίας. Οι πρώτες αποφάσεις του Συμβουλίου, με τις οποίες το Συμβούλιο ενέγραψε και κατόπιν διατήρησε την εγγραφή του Al-Aqsa στον κατάλογο, ακυρώθηκε με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου του 2007 λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας ¹. Μεταγενέστερα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο, αφορώντα τα έτη 2007 έως 2009, ακυρώθηκαν με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου του 2010 για τον λόγο ότι οι Κάτω Χώρες κατήργησαν την υπουργική απόφαση περί επιβολής κυρώσεων για τρομοκρατικές πράξεις (Sanctieregeling), ληφθείσα κατά του Al-Aqsa, η οποία αποτελούσε, σε τελευταία ανάλυση, τη βάση των μέτρων του Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, η εγγραφή και κατόπιν η διατήρηση ονόματος στον κατάλογο προϋποθέτουν ότι κινήθηκε ενεργώς εθνική διαδικασία έρευνας ή διώξεων για τρομοκρατική πράξη ή ότι επιβλήθηκε ήδη κύρωση έναντι του ενδιαφερομένου ².

Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, υποβληθείσας από το Stichting Al-Aqsa (υπόθεση C-539/10 P) και τις Κάτω Χώρες (υπόθεση C-550/10 P) κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο καλείται να εξετάσει τις προϋποθέσεις της δεσμεύσεως των περιουσιακών στοιχείων.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απορρίπτει κατ' αρχάς την αίτηση αναιρέσεως του Al-Aqsa στην υπόθεση C-539/10 P ως απαράδεκτη, δεδομένου ότι αφορά μόνον την τροποποίηση ορισμένων σημείων του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Στη συνέχεια, όσον αφορά την αίτηση αναιρέσεως των Κάτω Χωρών στην υπόθεση C-550/10 P, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι, μετά την κατάργηση της Sanctieregeling, δεν υφίστατο πλέον «υπόβαθρο» στο εθνικό δίκαιο δικαιολογούν τη διατήρηση του ονόματος του Al-Aqsa στον κατάλογο, χωρίς να λάβει προσηκόντως υπόψη τον λόγο της καταργήσεως αυτής, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Συγκεκριμένα, ο μοναδικός λόγος ο οποίος δικαιολογεί την εν λόγω κατάργηση είναι η αποφυγή αλληλεπικαλύψεως μεταξύ του επιβληθέντος με τη Sanctieregeling εθνικού μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων και του επιβληθέντος στο επίπεδο της Ένωσης με τον κανονισμό 2580/2001 ³ μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων, κατόπιν της εγγραφής του ονόματος του Al-Aqsa στον κατάλογο. Επομένως, η κατάργηση αυτή είχε ως μοναδικό σκοπό την τήρηση της ΣΛΕΕ, η οποία προβλέπει ότι ο κανονισμός της Ένωσης είναι υποχρεωτικός ως

¹ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2007, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου (T-327/03), βλ. επίσης AT αριθ. 47/07, στα αγγλικά.

² Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου (T-348/07), βλ. επίσης AT αριθ. 81/10.

³ Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58).

προς όλα τα στοιχεία του και έχει άμεση ισχύ σε κάθε κράτος μέλος, όπερ αποκλείει, κατ' αρχήν, τη θέσπιση ή τη διατήρηση παράλληλων εθνικών διατάξεων. **Επομένως, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.**

Κατόπιν της αναιρέσεως αυτής, το Δικαστήριο αποφαινεται οριστικώς επί της αρχικής προσφυγής, την οποία άσκησε το Al-Aqsa ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς ακύρωση των αποφάσεων του Συμβουλίου περί δεσμεύσεως των κεφαλαίων.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **το Συμβούλιο διέθετε επακριβείς πληροφορίες και στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως από τα οποία προκύπτει ότι αρμόδια ολλανδική αρχή είχε λάβει** έναντι του d'Al-Aqsa **απόφαση πληρούσα τα κριτήρια του δικαίου της ΕΕ.** Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο τονίζει ότι, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, τέτοιου είδους μνεία εθνικής αποφάσεως συνεπάγεται την ύπαρξη σοβαρών και αξιόπιστων αποδείξεων περί της συμμετοχής προσώπου σε τρομοκρατικές δραστηριότητες, τις οποίες οι αρμόδιες εθνικές αρχές θεωρούν βάσιμες. Περαιτέρω, το Συμβούλιο μπόρεσε να θεωρήσει, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως, ότι το Al-Aqsa είχε επίγνωση ότι η δραστηριότητά του συγκεντρώσεως και διαθέσεως κεφαλαίων συμβάλλει σε τρομοκρατικές δραστηριότητες.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο κρίνει ότι **το Συμβούλιο αθέτησε την υποχρέωσή του επανεξετάσεως της υπάρξεως λόγων δικαιολογούντων τις αποφάσεις περί δημεύσεως των κεφαλαίων.** Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η κατάργηση της Sanctieregeling δεν αρκεί για να κριθεί ότι η διατήρηση της εγγραφής του ονόματος της Al-Aqsa είναι ασυμβίβαστη με το δίκαιο της Ένωσης. Συγκεκριμένα, δεν υφίστανται στοιχεία βάσει των οποίων το Συμβούλιο μπορούσε να διαπιστώσει ότι το Al-Aqsa ανέστειλε ή έπαυσε να συμβάλλει στη χρηματοδότηση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων, τούτο δε ανεξαρτήτως του ότι η δέσμευση των κεφαλαίων του καθιστά την εξακολούθηση της συμβολής αυτής δυσχερέστερη, αν όχι αδύνατη.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι **οι αποφάσεις του Συμβουλίου δεν θίγουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας του Al-Aqsa.** Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας δεν απολαύει, στο δίκαιο της Ένωσης, απόλυτης προστασίας και μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση του δικαιώματος αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω περιορισμοί ανταποκρίνονται πράγματι σε σκοπούς γενικού συμφέροντος τους οποίους επιδιώκει η Ένωση και δεν συνιστούν, από απόψεως του επιδιωκόμενου σκοπού, δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη επέμβαση που να θίγει την ίδια την υπόσταση των ούτως κατοχυρωμένων δικαιωμάτων. Εφόσον η δέσμευση κεφαλαίων αποτελεί συντηρητικό μέτρο, δεν αποσκοπεί στο να στερήσει από τα πρόσωπα την ιδιοκτησία τους. Δεδομένου ότι βάσει των προβληθέντων από το Al-Aqsa εναλλακτικών και λιγότερο καταναγκαστικών μέτρων – όπως σύστημα χορηγήσεως προηγούμενης άδειας ή υποχρέωση a posteriori δικαιολογήσεως της χρήσεως των καταβληθέντων κεφαλαίων – δεν επιτυγχάνεται με την ίδια αποτελεσματικότητα η επίτευξη του επιδιωκόμενου από την Ένωση σκοπού, ήτοι η καταπολέμηση της χρηματοδότησεως της τρομοκρατίας, οι επιβληθέντες από το Συμβούλιο στο δικαίωμα ιδιοκτησίας του Al-Aqsa περιορισμοί είναι απαραίτητοι. Ομοίως, λόγω της σημασίας της καταπολεμήσεως αυτής, οι εν λόγω περιορισμοί δεν είναι δυσανάλογοι σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Τέλος, **το Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα του Al-Aqsa ότι η απόφαση του Συμβουλίου δεν τήρησε την προβλεπόμενη στο δίκαιο της Ένωσης υποχρέωση αιτιολογήσεως.** Συγκεκριμένα, δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι, μετά τη θέσπιση της Sanctieregeling, μεταβλήθηκε η ουσιαστική κατάσταση ή η εκτίμησή της από τις ολλανδικές εθνικές αρχές όσον αφορά την ανάμιξη του Al-Aqsa στη χρηματοδότηση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν απαιτείται να εκτεθούν λεπτομερέστερα οι λόγοι για τους οποίους το Συμβούλιο ήταν πεπεισμένο ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι που δικαιολόγησαν την εγγραφή του ονόματος του αναιρεσείοντος στον επίδικο κατάλογο.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απορρίπτει την αρχικώς ασκηθείσα από το Stichting Al-Aqsa προσφυγή.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει

ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582